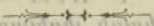

մերժել կոնսիտորիայի միջորդութիւնը Ադամեանին հոգեւոր կոչման մէջ ընդունելու և Դերբենտի եկեղեցում զսլիը կարգելու վերաբերմամբ 26 մայիսի, թ. 228:

ԲԱՐՁՐԱԳՈՅՆ ՆԵՐՄԱՆ ԱՐԺԱՆԱՅԱԾՆԵՐ:

Վերջին տարիները զանազան տեղերից թէ բանտարկուածներն իրենք և թէ արանց թշուառ ընտանիքներն ու ծնողներն դիմում էին Աղգիւր Վեհափառ Հայրապետին՝ խնդրելով արկանել իրենց աղերսներն առ ռոտ Նորին Կայսերական Մեծութեան՝ արժանացնելու ամենաողորմած Բարձրագոյն ներման: Հայ թրքական ընդհարումներից յետոյ հայերից մեծ թուով մեղադրուեցին իբր Գաշակցական կուսակցութեան պատկանելուն համար:

Նրանց դատեցին 1912 թ. սկզբներում Պետերբուրգում Սենատի առանձին դատարանով. շատերը արդար ճանաչուեցին, իսկ ոմանք ենթարկուեցին պատժի, մինչև անգամ տաժանակիր աշխատանքի, թողնելով իրենց յետևից դժբախտացած ընտանիքներ և ծնողներ: Ահա և Վեհափառ Հայրապետն, որի զգայուն սրտին մօտ էր իւր սիրեցեալ զաւակների թրշուառ կացութիւնը՝ անցեալ Ստրիլի 19-ին առանձին դրուժեամբ դիմեց Կովկասի Փոխարքայ Նորին Պայծառափայլութիւն կոմս Վարանցով-Գաշկովին՝ և միաժամանակ էլ Արգարադատութեան Լախարար Նորին բարձր գերագանցութիւն Շչեպլովիտովին «Խնդրելով արկանել առ ռոտ Նորին Կայսերական Մեծութեան Մայրապոյն Պատրիարք Կաթողիկոսի ամենապաշտօնակօրէն միջնորդութիւնը «Գաշակցութիւն» կուսակցութեանը մասնալիցելու մէջ մեղադրուելու պատճառով դատապարտուածների և քննութեան ու դատի ենթարկուածների ներման համար, որպէս անձանց, որոնք մտել էին նորա գործունէութեան շրջանի մէջ հայ-թուրքական ընդհարումներից յառաջ եկած ինքնապաշտպանութեան բացառիկ պայմանների շնորհիւ»:

Ի հետևումն այս միջնորդութեան Նորին Վեհափառութիւնը Յունիսի 12-ին ստացել է Պետական Դումայի անդամ Պապաշանեանից հետեւեալ հեռագիրը.

«Զերդ Սրբութեան խնդիրքի համաձայն, որին աջակցեց Լիվադիայում Կովկասի փոխարքայ կոմս Վարանցով-Դաշկովը, արդարադատութեան մինիստր Շչեգլավիտովն այսօր երեկոյեան ամենահպատակօրէն զեկուցում կանի Թագաւոր Կայսրին՝ «Դաշնակցութիւն» կուսակցութեան գործի առիթով Սենատի կողմից դատապարտուածներին թուից 20 հոգու ներումն շնորհելու մասին:

«Մինիստրը Զերդ Վեհափառութեան խնդիրքին համակրանքով է վերաբերուած»:

Ապա Յունիսի 16-ին Պետական Դումայի անդամ Եարգելի Պապաշանեանից ստացւում է հեռագիր, իսկ 27-ին Կովկասի Տ. Փոխարքայից յատուկ զրութիւն, որոնցով հաղորդում են Նորին Վեհափառութեան, որ «Լիակատար ներումն են ստացել Ա. Մեհրաբեան, Ա. Թաիրեան, Բ. Մատինեան, Հ. Սողոմոնեան, Պ. Աւագեանց, Ս. Առստամեանց, Ա. Աճապխանեանց, Ա. Անխոնեանց, Մ. Գրիգորեանց, Ա. Շարաֆեան, Հ. Ղարիբեան, Ա. Աստուածատրեան, Կ. Տ. Մարտիրոսեանց, Դանիէլեանց, իսկ Ղազարեանց, Համազասպ Օհանջանեան, Մամիկոնեան, Մարկոս Դաւթեանց, Համազասպ Սրուանձտեան ազատուած են՝ Ղազարեանցը տաժանակիր աշխատանքից և աքսորից, իսկ մնացածները աքսորից՝ ստանալով ամենուրեք ապրելու արտօնութիւն, բացառութեամբ մայրաքաղաքների և մայրաքաղաքների նահանգներից, հինգ տարի ժամանակով՝ գտնուելով այդ ժամանակամիջոցում ոստիկանութեան հսկողութեան ներքոյ և քաղաքացիական իրաւունքներից զրկուելու փոխարէն՝ զրկւում են նոյն հինգ տարի ժամանակամիջոցում իրենց բոլոր առանձին իրաւունքներից և արտօնութիւններից»: Քսաներորդն առաջուց է ազատուած:

